

Vakmerő falbontó betörők kifosztottak egy kisteleki ékszerüzletet.

A padlásról átfurták a mennyezetet és esernyővel védekeztek a zaj ellen

(A Délmagyarország munkatársától.) Keddre virradó éjszakán vakmerő betörők jártak Kisteleken, akik egy ékszerüzletet fosztottak ki. Tóth László órá és ékszerész üzlete a község legforgalmasabb helyén van, a község-háza és a templom közvetlen szomszédságában. A betörőket azonban mindez nem akadályozta meg abban, hogy betörésüket végre ne hajtsák. A jelek szerint a betörésre régóta készülődtek és előre elhatározott terv szerint követték el a fosztogatást. Amint reggelre kelve kiderült, az ismeretlen tettesek felmásztak a ház tetejére és a cserepeket felszedve behatoltak a padlásra. Miután a padlásról az üzletbe nem volt lejárát, a mennyezetet kellett átfurniok ahhoz, hogy bejuthassanak az üzletbe. Különleges, zajtalan szerszámokkal dolgoztak és így sikerült elérniük azt, hogy senki sem vette észre a lázas munkát, amelyet kifejtettek. Amikor kis lyukat furtak a mennyezetben, esernyőt dugtak rajta keresztül,

majd kinyitották az ernyőt, hogy a lehulló törmelék ne zuhanjanak a padlóra és ne üssenek zajt. Az üzletbe jutva, először is a legdrágább ékszereket keresték, azonban ezt nem találták, mert Tóth László zárás után egy táskában magával vitte az értékesebb ékszereket. A falbontó betörők erre összeszedték mindazt a sok órát és kisebb ékszert, amit az üzletben találtak és kerekelt oldottak, mielőtt valaki is felfedezte volna őket. A vakmerő esetről a kisteleki csendőrség jelentést tett a szegedi nyomozóosztálynak, ahonnan autókülönítmény sietett ki a helyszínre.

Egyelőre nem sikerült olyan nyomot találni, aminek segítségével remélhető a tettesek kézrekerítése. Kétségtelen, hogy nagyon ügyes tolvajok dolgoztak Kisteleken, akik vigyáztak arra, hogy ne hagyjanak nyomot maguk után. A nyomozásba belekapcsolódott a szegedi rendőrség is, mert nem lehetetlen, hogy szegediek voltak a tettesek.

FILCÉREKÉRT

olvashatja legújabb és
legdrágább könyveket

a DÉLMAGYARORSZÁG
kölcsonkönyvtárában.

Szeged megvédi a fehértói halgazdaságát

A polgármester válasza a belügyminiszter leiratára — *Csebet-e népelelmezési cikk a fehértói hal* — A halgazdaság jelentékeny hasznát hoz a városnak, külföldre exportál és a termelés eredménye kedvezőbb a többi magyar tógazdaság termelésénél

(A Délmagyarország munkatársától.) A közérdekeltiségek felügyelő hatóságának jelentése alapján — mint ismeretes — a belügyminiszter meg lehetőségen keményhangú leiratot intézett a városhoz és több szempontból kifogásolta a fehértói halgazdaság üzemvitelét. Kifogásolta többek között, hogy a fehértói halgazdaság számadásait nem kezeli külön a város, hogy az üzemvezető számára túl nagy javadalmazást biztosított, hogy a haltenyésztés eredményei nem kielégítőek, végül, hogy a gazdaságnak nincs üzemviteli szabályzata. A miniszter leirata feltűnést keltett a városházán. Dr. Pálffy József polgármester, aki a leirat alapján azonnal bekérte a halgazdaságra vonatkozó iratokat, most a következőket mondotta a Délmagyarország munkatársának:

— A miniszteri leirattal kapcsolatban

elhangozott az a kifogás is, hogy a fehértói halgazdaság által termelt hal nem kerül elég olcsó áron a piacra és így nem népelelmezési cikk.

— A hal sohasem lehet népelelmezési cikk, mert ha egy pengőért adnánk kilóját, akkor is drága lenne a szegényebb rétegek számára. Egy kiló hal ugyanis legfeljebb két ember számára elég, ezzel szemben más élelmiszerből egy pengőért annyit adnak, hogy abból négy-öt ember is jóllakhat.

Nem fedi a valóságot az a feltevés sem, hogy a fehértói halgazdaság deficitese üzemelne a városnak.

— A közgyűlés által letárgyalt és elfogadott zárszámadás tanúsága szerint a halgazdaság a múlt évben átadott a város háztartási alapjának a berendezési tőke 7 százalékos kamata címén 16.080.56 pengőt, leírásra fordított 10.879.42 pengőt és ezeken felül üzemi feltelege volt 14.218.48 pengő. Nyáry Jánosnak, a halgazdaság üzemvezetőjének összes javadalmazása évi 4016 pengő, ehhez az évvégi mérleg megállapításánál szerződési jutalék címén még 1151 pengőt kapott. Ezen kívül neki és családjának a szerződés értelmében évenként még 100 kiló hal jár, amely a termelési költségeket figyelembevéve évi 80 pengőnek felel meg. Az üzemvezetőt annakidején az országos halászati felügyelőség ajánlotta a városnak, amely a felügyelőségtől kért megfelelő szakembert az új üzem részére. Nyáry János elsőrendű szakember, akinek — fiatal kora ellenére — a haltenyésztés terén országosan elismert jó neve van.

A fehértói halgazdaság az ország bármely halgazdaságával szemben a legkiválóbb minőségű halat termeli.

Ezt bizonyítják azok a levelek, amelyek az or-

Gyönyörű szép, fehér piké-gallér
nagy választékban

98 fillér

BECSEI

Szeged, Klauzál-tér 3.

szág minden részéből érkeznek az üzemigazgató-ságához. Legutóbb, augusztus első felében, egy síófoki halkereskedőtől a következő levél érkezett:

»Örömmel tudatom, hogy a folyó hó 4-én Wier részére átadott hal szerencsésen odaérkezett. Az átvevő wieni kereskedő úgy a halak husának ízével, jóságával, valamint a formával teljesen meg volt elégedve és a vevő cég úgy nyilatkozik, hogyha a jövőben Magyarországra jön halért, legelső sorban a fehértói halgazdaságot keresi fel.

— Kifogásolták — folytatta a polgármester —, hogy a fehértói halgazdaság kukoricával eteti a halakat, amelyek ennek következtében túlságosan zsírosak. Tény az, hogy az idén a halat kukoricával takarmányozta a gazdaság, de csak azért, mert ez volt a legolcsóbb megoldás. A zab, az árpa, vagy bármely más takarmány mázsánként 5—6 pengővel lett volna drágább. Azt is kifogásolták, hogy a halgazdaság egységes árakban állapodott meg a szegedi halászokkal. Ennek az egységnek a megkötésére azért volt szükség, mert a közönség állandóan panaszkodott, hogy a szegedi halászok azért adják állításuk szerint drágábban a fehértói halat, mert elfogyott és így a drágább tiszai hallal kell pótolni. Az egységes halárak bevetése megszünteti az ilyen kifogások lehetőségét.

— Kifogásolták azt is, hogy

a fehértói halgazdaság termelési eredménye nem kielégítő.

A hortobágyi halgazdaság területe 2500 katasztrális hold, a talajminősége ugyanaz, mint a szegedi Fehértói, évi termelése pedig 3300—3600 mázsa. A fehértói halgazdaság területe csak 1000 hold, múlt évi haltermése 2194 mázsa volt, az idei előreláthatólag 2300 mázsa lesz,

az eredmény aránylag lényegesen kedvezőbb a hortobágyinál.

A biharugrai 900 holdas gazdaság elsőrendű talajminőség mellett évente 2000—2500 mázsa halat termel, a háromezer mázsát csak egyetlen egyszerszer érte el, de az rekordtermés volt. Téves az a beállítás, mintha a fehértói halgazdaság számadásait nem kezelne külön a város. Mint minden városi üzemnek, úgy a halgazdaságnak a költségvetését és zárszámadását is az arra illetékes törvényhatósági bizottság tárgyalta nyilvánosan és az üzemi szakszervezet mindegyike a legapróbb részletekig letárgyalta ezeket a számadásokat.

A polgármester nyilatkozatához — amely első sorban a miniszteri leiratra kíván válasz lenni — nekünk csupán egyetlen megjegyzésünk van. Megítélésünk szerint téved a polgármester, amikor azt mondja, hogy a hal nem lehet népelelmezési cikk. A szegediek nagyon jól emlékeznek arra, hogy a háború alatt, amikor a hús egyre kevesebb lett, de az ára egyre magasabbra emelkedett, a Fehértói milyen óriási szolgálatot tett a város népének. Igaz, akkor nem volt megépített és tervszerűen vezetett halgazdaság, a hatalmas tóterület önként termelte a halat és annyit termelt, hogy fillérekért hozhatta a város forgalomba. Hosszu hónapokig volt Szegeden a legolcsóbb népelelmezési cikk a fehértói hal.

PASZOMÁNY!

Az összes iskolai formaruhákra előírtas kikötések **Frankel Terinél** szerezhető be Kelemen u. 12